

Eyvallah

– YaşarÇETİNKOL · 24 Ocak 2013

Kaybolur mu bilmem ?
Kaybettiğim kokunu bulamam ki
Hiçbir çiçekte ben..
Tek kelime edememek
Belki de sana
Bu beni deli eden
Seviyorum diyememek
Sanki rüyamda karabasan
Basmışçasına ahraz yüreğim
Haykırıyorum karanlığa kimse duymuyor
Ter içinde kalıyorum
Uyandığım da anlattığım herkes
Besmeleyle yatmadıysan eğer diyor
İçimden hayır diyorum hayır
Ben onsuz yattım..
Önce onun yüreğini sonra kendi yüreğimi
Kızgın odunalara körükle giderek
Kendi ellerimle yaktım
Şimdiler de belki de sonralarda
Sönmeyecek o kor yanacak
Hatta belki de körüklenecek giderek
Artık batan güneş doğmuyor
Artık kuşların ötüşünü hayra yormuyorum
Bülbüllerin aşk şarkıları cılız
Kara kuzgunlar beni çağırıyor
Bense sensiz bir mezarda yatmak istemiyorum
Geminin gelmeyeceği belliyse
Bir korsan gemisi olup yakıp yıkıp
En sonunda onu almak mı
Bana göre değil be üstad
Gemi akıntıya kapılmışsa
İçten bir eyvallahım var ona
Bir de tek tük acemi mısralarım..
Geriye kalan ise
Huzurlu yalnızlığım..

Uzun uzun yürüdüm karanlık dehlizlerinde gönlümün
Bir ışık vardı bir kör umut
Bugusunda gözlerinin,
Al beni tut çarpık yanlarımdan
Bırakma beni kör karanlıklara
Bir yaz sonu bir vedaüstü
Al götür beni bildiğin cehennemlere
Ölüm öpmeden dudağımdan
Bir çiçeğin sancısında kucakla ve çok sev beni

24.01.2013

Yaşar ÇETİNKOL

23:12